

Wuhódanje

We wudaću Katolskeho Posoła bołmončku, 2. apryla, běše na džěćacej stronje hódančko podate. W nim měješe so wobchadnym znamješkam, z kotrymiž běchu so Hańžka a Feliks w póstnym času zaběrali, prawy woznam za tónle dobu přiřadować. Tole su prawe poriki.

Maš pozastać a na přikład pohladać, kak z druhimi wobchadžeš; maš hranicy dodžeržeć.

Jězus pokaza prawy puć – wony k Bohu, rěči tež přez sobučłowjekow

Jenož na sebje a swoje přeća njehladać, ale tež na sobučłowjeka; jemu takrjec „předjězbu“ dać.

wotpočnyć, sonić, so wuchodźować, ze swójbnyimi abo přećelemi sej něšto zahrać

Hdyž so bojiš, móžeš so w přenjese-
nym zmysle wobsunyć a před swojimi
sobušulerjemi blamować.

Z rozsudami njepřińdžeš dale abo hańbuješ so, sprawny być. Njepřiń-
džeš hižo dale.